

2. Πολιτική κουλτούρα

2.1 Η δημοκρατία ζωντανεύει μέσα από τους πολίτες της

Ένα παράδειγμα:

Οι βουλευτικές εκλογές παράγουν νικητές και ηττημένους. Η πλειοψηφία σχηματίζει τη νέα κυβέρνηση, η μειοψηφία την αντιπολίτευση. Η προηγούμενη κυβέρνηση μπορεί να χάσει την ηγεσία, και μια νέα κυβέρνηση με μια διαφορετική πολιτική προοπτική να την αντικαταστήσει.

Οι κανόνες είναι σαφείς, αλλά αυτό δεν είναι αρκετό. Το εκλογικό σύστημα θα λειτουργήσει μόνο αν μπορούμε να βασιστούμε στους ηττημένους, τη μειονότητα, να αποδεχθούν το αποτέλεσμα. Εάν δεν το κάνουν, η εκλογή μπορεί να πυροδοτήσει βίαιες συγκρούσεις, διασπώντας μια κοινωνία, αντί να ενισχύσει τη συνοχή μεταξύ των μελών της.

Μια προεκλογική εκστρατεία δίνει στα κόμματα την ευκαιρία να επικοινωνήσουν τις ιδέες τους στους πολίτες. Αλλά τι συμβαίνει αν τα κόμματα που συμμετέχουν προωθούν μια ρατσιστική, φονταμενταλιστική ή αντιδημοκρατική ατζέντα;

Για να λειτουργήσουν οι εκλογές ως ένας από τους πιο σημαντικούς τρόπους για να συμμετάσχουν οι πολίτες στη δημοκρατική διαδικασία λήψης αποφάσεων, μια κοινωνία χρειάζεται προφανώς κάτι περισσότερο από ένα πλαίσιο νόμων που θέτουν το εκλογικό σύστημα σε εφαρμογή. Πρέπει να υπάρχει εμπιστοσύνη στην πολιτική διαδικασία και τρόποι που να διασφαλίζουν ότι αυτές οι διαδικασίες έχουν πραγματοποιηθεί σωστά.

Το παράδειγμα δείχνει ότι η δημοκρατία εξαρτάται εξίσου από ένα σύνολο κανόνων και από τη στάση των πολιτών προς τη δημοκρατία. Οι πολίτες θα πρέπει να κατανοήσουν και να εκτιμήσουν το σύστημα, και θα πρέπει να αισθάνονται υπεύθυνοι για τη σταθερότητά του. Τα κόμματα πρέπει να αντιμετωπίζουν το ένα το άλλο ως ανταγωνιστές, αλλά όχι ως εχθρούς. Μόνο τότε μπορεί η δημοκρατία να δείξει τη δύναμή της ως το μόνο σύστημα στο οποίο είναι δυνατή η αλλαγή της κυβέρνησης χωρίς αλλαγή του πολιτικού συστήματος.

Η δημοκρατία αποτελείται από ένα σύστημα θεσμών και διαδικασιών που περιλαμβάνουν τις γενικές εκλογές, κοινοβουλευτική εκπροσώπηση και έλεγχο της εξουσίας μέσω ελέγχων και ισορροπιών. Μερικά συντάγματα περιλαμβάνουν την άμεση συμμετοχή μέσω δημοψηφισμάτων ή συνταγματικού δικαστηρίου. Αυτή είναι η σκηνή, και οι πολίτες είναι οι ηθοποιοί. Κυριολεκτικά, οι πολίτες πρέπει να είναι πρόθυμοι και ικανοί να παίξουν τον ρόλο τους, και πρέπει να ταυτιστούν με το πολιτικό σύστημα της δημοκρατίας.

Η δημοκρατία είναι ένα σύστημα θεσμών ριζωμένων σε μια πολιτική κουλτούρα. Το θεσμικό σύστημα μπορεί να καθορίσει το πλαίσιο για αυτή την κουλτούρα, αλλά δεν μπορεί να τη δημιουργήσει ή να εξασφαλίσει τη σταθερότητά της. Η ίδια αρχή ισχύει και για την απολυταρχική κυβέρνηση. Ένας μονάρχης εξαρτάται επίσης από την κατάλληλη πολιτική κουλτούρα, που βασίζεται σε πολιτικά πειθήνια υποκείμενα και όχι ενεργά και προσηλωμένα συστήματα.

2.2 Η πολιτισμική διάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

Τα ανθρώπινα δικαιώματα που έχουν κοινωνικό και πολιτικό χαρακτήρα διευκρινίζουν ποιες δημοκρατικές διαδικασίες ασκούνται, συμπεριλαμβανομένης της ελευθερίας της γνώμης και της έκφρασης, την ελευθερία των επικοινωνιών (δηλαδή, την απαγόρευση της λογοκρισίας), το δικαίωμα του εκλέγειν, και την αρχή της ισότητας και της μη διάκρισης που ισχύει για την απόλαυση κάθε ανθρώπινου δικαιώματος. Όταν οι χώρες επικυρώνουν μια συνθήκη για τα ανθρώπινα δικαιώματα, υπόσχονται να εναρμονίσουν τις εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές, έτσι ώστε να είναι συνεπείς με αυτά τα διεθνή πρότυπα. Το κάνουν με ελεύθερη βούληση.

Τι συμβαίνει όμως αν το κράτος δεν κατορθώσει να διατηρήσει τις υποσχέσεις του για τα ανθρώπινα

δικαιώματα; Υπάρχουν διάφοροι μηχανισμοί προστασίας που έχουν καθιερωθεί από τον ΟΗΕ και από περιφερειακούς οργανισμούς για τα ανθρώπινα δικαιώματα οι οποίοι έχουν θεσπίσει περιφερειακούς νόμους για τα ανθρώπινα δικαιώματα τους οποίους οι κυβερνήσεις μπορούν να υπογράψουν. Για παράδειγμα, στην Ευρώπη υπάρχει η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, η οποία επικεντρώνεται σε ατομικά και πολιτικά δικαιώματα. Οι κυβερνήσεις μπορούν επίσης να υπογράψουν τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη, ο οποίος καθορίζει οικονομικά, κοινωνικά και πολιτισμικά δικαιώματα. Αν μια κυβέρνηση έχει υπογράψει τη Σύμβαση, αλλά ενήργησε κατά αντίθετο τρόπο, οι πολίτες (και, μάλιστα, κάθε πρόσωπο που εμπίπτει στη δικαιοδοσία του κράτους) από τα κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, μπορεί τελικά να υποβάλει καταγγελία στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Στρασβούργο.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, η απόλαυση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πραγματοποιείται στο πλαίσιο κυβερνήσεων που οργανώνονται ως συνταγματικές δημοκρατίες μέσω των συνήθων μηχανισμών των δημοκρατικών διαδικασιών. Οι μηχανισμοί αυτοί περιλαμβάνουν την εξέλιξη των νόμων, αλλά και μια κουλτούρα συμμετοχής και εμπλοκής των πολιτών.

Η δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα εξαρτώνται από ένα θεσμικό πλαίσιο που αποτελείται από δύο συστατικά: ένα σύνολο κανόνων και αρχών που καθορίζονται από το Σύνταγμα και το νομικό σύστημα, και μια πολιτική κουλτούρα. Η δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι ενσωματωμένα σε ένα σύνολο αρχών, αξιών και ευθυνών. Η δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα επιτρέπουν τη διαφωνία πάνω σε θέματα, αλλά αυτή μπορεί να συμβεί μόνο εάν υπάρχει ισχυρή συναίνεση σχετικά με το πλαίσιο που επιτρέπει και προστατεύει, αλλά και περιορίζει τις ελευθερίες. Μπορείτε να διαφωνείτε σχεδόν με τα πάντα, αλλά αυτό λειτουργεί μόνο αν όλοι ταυτίζονται με το σύστημα που επιτρέπει τη διαφωνία.

2.3 Διδάσκοντας μέσω της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων – δημοκρατική κουλτούρα στο σχολείο

Δεν μπορεί να υπάρξει δημοκρατία χωρίς αφοσιωμένους δημοκράτες.

Κάθε γενιά λαμβάνει τη δημοκρατική κληρονομιά της, και ελπίζουμε πως θα την καταλάβει και εκτιμήσει, και θα μάθει πώς να κάνει ενεργή χρήση της. Είναι το καθήκον της EDC / HRE, και της εκπαίδευσης στο σύνολό της, να στηρίζει και να ενθαρρύνει τη νέα γενιά για να γίνουν ενεργοί και αφοσιωμένοι δημοκράτες.

Οι πολιτιστικές παραδόσεις που είναι ευνοϊκές για τη δημοκρατία αναπτύσσονται αργά, όπως έχει δείξει η ιστορική εμπειρία σε πολλές χώρες. Το έργο της οικοδόμησης ενός έθνους σε μετεμφυλιακές κοινωνίες αντιμετωπίζει τα σοβαρότερα εμπόδια λόγω της απουσίας μιας δημοκρατικής πολιτιστικής παράδοσης. Ένα προσχέδιο ενός δημοκρατικού θεσμικού οργάνου μπορεί να εισαχθεί, όπως είναι, αλλά οι πολιτισμικές ρίζες της δημοκρατίας δεν μπορούν - πρέπει κυριολεκτικά να προέρχονται από την πολιτιστική κληρονομιά της κοινωνίας.

Η πολιτική κουλτούρα μπορεί, επομένως, να γίνει αντιληπτή σε κονστрукτιβιστικές κατηγορίες. Αποκτάται μέσα από διαδικασίες μάθησης και κοινωνικοποίησης. Ως εκ τούτου, έχει διαφορά αν τα σχολεία κυβερνώνται δημοκρατικά ή απολυταρχικά, καθώς οι μαθητές αναμένεται να μάθουν πώς να ζουν μέσα, ή κάτω από, τη μορφή της διακυβέρνησης που βιώνουν στην πρώιμη παιδική ηλικία.

Το σχολείο ως μικρο-κοινωνία μπορεί να υποστηρίξει τους μαθητές στο να αποκτήσουν και να εκτιμήσουν τα βασικά στοιχεία μιας κουλτούρας δημοκρατίας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των εξής:

- Οι μαθητές είναι σε θέση να γνωρίζουν και να εκφράζουν τα συμφέροντα και τις απόψεις τους με αυτοπεποίθηση και αυτοεκτίμηση.
- Οι μαθητές συμπεριφέρονται μεταξύ τους με αμοιβαίο σεβασμό, συμπεριλαμβανομένης της ενεργητικής ακρόασης και ενσυναίσθησης, δηλαδή, την προθυμία και την ικανότητα να αλλάζουν προοπτικές.

- Οι μαθητές είναι σε θέση να διευθετήσουν τις συγκρούσεις μέσω μη βίαιων μέσων, δηλαδή μέσω διαπραγματεύσεων και συμβιβασμών.
- Οι μαθητές εκτιμούν τη λειτουργία των θεσμικών πλαισίων που προστατεύουν και περιορίζουν τα ατομικά τους δικαιώματα στην ελευθερία. Προσθέτουν το «μαλακό», άτυπο στοιχείο της πολιτικής κουλτούρας στο "σκληρό", τυπικό στοιχείο των κανόνων.
- Οι μαθητές εκτιμούν την πολιτική ως μία πρακτική προσπάθεια που στοχεύει στην επίλυση προβλημάτων που απαιτούν προσοχή και απόφαση.
- Οι μαθητές συμμετέχουν στη διαδικασία της εκλογής αντιπροσώπων και στις επίσημες διαδικασίες λήψης αποφάσεων.
- Οι μαθητές εφαρμόζουν μη-προκαθορισμένους τρόπους για να επηρεάσουν τη λήψη αποφάσεων, όπως μέσω της ευαισθητοποίησης, του ακτιβισμού, των ομάδων πίεσης και με το να χειρίζονται τα προβλήματα μόνοι τους.
- Οι μαθητές αναλαμβάνουν την ευθύνη για τις αποφάσεις και τις επιλογές τους, λαμβάνοντας υπόψη τις επιπτώσεις τους, τόσο για τους ίδιους όσο και για τους άλλους.
- Οι μαθητές γνωρίζουν ότι αν δεν συμμετέχουν στις αποφάσεις που τους επηρεάζουν, άλλοι θα αποφασίσουν, και το αποτέλεσμα μπορεί να είναι δυσμενές για αυτούς.

Η πολιτική κουλτούρα είναι στενά συνδεδεμένη με τις στάσεις και τις αξίες που οι νέοι πολίτες αποκτούν μέσα από τις διαδικασίες της κοινωνικοποίησης, συμπεριλαμβανομένης της σχολικής εμπειρίας τους. Υπάρχουν και άλλοι παράγοντες που επίσης επηρεάζουν έντονα τη διαδικασία κοινωνικοποίησης των νέων, ιδιαίτερα η οικογένεια, οι συνομήλικοι και τα μέσα ενημέρωσης. Από την άλλη πλευρά, η σχολική κοινότητα προσφέρει στα παιδιά και τους εφήβους τις πρώτες ευκαιρίες να βιώσουν την αλληλεπίδραση στην κοινωνία και στη δημόσια ζωή. Ως εκ τούτου, μπορούμε να υποθέσουμε ότι το σχολείο έχει αποφασιστική επιρροή στο πώς μεταβιβάζεται η δημοκρατική κληρονομιά στη νέα γενιά. Μέσω της μάθησης και της εμπειρίας στο περιβάλλον του σχολείου τους, οι νέοι άνθρωποι μπορούν να αναπτύξουν τις συνήθειες και τις δεξιότητες για τη δια βίου δέσμευση με τη δημοκρατική διαδικασία και τις αξίες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τόσο μέσω τυπικών διαδικασιών λήψης αποφάσεων, καθώς και μέσα από την καθημερινή αλληλεπίδραση.